

LIGESTILLINGSVURDERING AF LOVFORSLAG

01-10-2015

Sagsnr. 2015 - 3191

CAL
Mari Louise Bro Larsen

Ændring af lov om Ligebehandlingsnævnet

Myndighed/Afsender	Beskæftigelsesministeriet
Lovens ikrafttrædelsesdato	1. januar 2016
Kontaktperson	Mari Louise Bro Larsen
Telefon	7220 5055
E-mail	mll@bm.dk

Baggrund for loven

Ligebehandlingsnævnet er igennem længere tid blevet kritiseret for at behandle sager af bagatelagtig eller kuriøs karakter, hvilket kan have en negativ følgevirkning på den generelle ligestillingsdebat og påvirke respekten omkring Ligebehandlingsnævnets arbejde.

Regeringen og alle Folketingets partier er derfor blevet enige om, at der er grund til at målrette Ligebehandlingsnævnets arbejde, således at Ligebehandlingsnævnet fokuserer på reelle ligestillingsmæssige problemstillinger frem for sager af mere bagatelagtig eller kuriøs karakter. Regeringen og partierne i Folketinget har således indgået en politisk aftale om at målrette Ligebehandlingsnævnets arbejde.

Lovforslagets formål

Målretningen af Ligebehandlingsnævnets arbejde skal ske ved, at Ligebehandlingsnævnet fremover alene skal kunne behandle en klage, hvis den person, der klager, har en individuel og aktuel interesse i en konkret sag.

Endvidere indføres der mulighed for, at et medlem af Ligebehandlingsnævnets formandskab kan træffe afgørelser i sager, hvor der er etableret en fast praksis.

Lovforslaget medfører tillige, at Institut for Menneskerettigheder tillægges kompetence til at indbringe sager af principiel karakter eller af almindelig offentlig interesse om ulovlig forskelsbehandling for Ligebehandlingsnævnet, selvom ingen borger har indbragt sagen for nævnet.

Den primære målgruppe for lovforslaget

Ligebehandlingsnævnet kan behandle klager over diskrimination pga. køn, race, hudfarve, religion eller tro, politisk anskuelse, seksuel orientering, alder, handicap eller national, social eller etnisk oprindelse. Lovforslaget ændrer ikke herved, men angår alene Ligebehandlingsnævnets kompetence og organisation. Den del af lovforslaget, der giver mulighed for at træffe formandsafgørelser, og som giver Institut

for Menneskerettigheder mulighed for at indbringe visse sager for nævnet, retter sig således ikke til potentielle klagere, men til de berørte myndigheder - Ligebehandlingsnævnet og Institut for Menneskerettigheder.

Den del af lovforslaget, der vedrører indførelse af krav om retlig interesse, hvorefter Ligebehandlingsnævnet fremover ikke vil behandle en klage, medmindre klager har en aktuel og individuel interesse i at få denne prøvet ved nævnet, retter sig derimod såvel til Ligebehandlingsnævnet som til personer, der ønsker at klage over en mulig ulovlig forskelsbehandling.

Beskæftigelsesministeriet har spurgt Ligebehandlingsnævnet, om det er nævnets vurdering, at lovforslagets konsekvenser vil være forskellige de to køn imellem.

Ligebehandlingsnævnet har oplyst, at der ikke findes opgørelser over, hvilke af disse klagere, der vil kunne blive berørt af lovforslaget. Ligebehandlingsnævnet har videre oplyst, at stort set lige mange mænd og kvinder gennem årene har klaget til Ligebehandlingsnævnet. Der er en tendens til, at kvinder oftere klager over forskelsbehandling i arbejdslivet, mens mænd klager over forskelsbehandling i fritids- og familielivet. Mange afgørelser drejer sig om afskedigelse i forbindelse med graviditet og barsel- og forældreorlov. Størstedelen af klagerne kommer fra kvinder, men nævnet har dog også behandlet mange klager fra mænd, der er blevet afskediget i forbindelse med fædre- og forældreorlov.

Kvinder klager også over manglende ligeløn og kønsdiskriminerende reklamer, mens mænd klager over prisforskelle, idet det ofte er billigere eller gratis for kvinder at få adgang til forlystelseslivet.

Inden for de senere år har nævnet også fået flere henvendelser fra fædre, der føler sig diskrimineret af myndighederne navnlig i forbindelse med digital post. Det kan for eksempel være, når en kommune vælger, at det kun er barnets mor, der skal have brev om indskrivning i skole.

Samlet vurdering

Lovforslaget er i sin formulering og hensigt kønsneutralt. Beskæftigelsesministeriet vurderer heller ikke, at lovforslaget indirekte vil have væsentlige konsekvenser for det ene køn frem for det andet. Kvinder og mænd indgiver således omtrent lige mange klager til Ligebehandlingsnævnet og ud fra, hvordan klagerne til nævnet fordeler sig mellem kønnene, er der ikke skabt formodning for, at det ene køn i højere grad vil få sin klage afvist på grund af manglende retlig interesse.